

Lohinszky

100

Centenáriumi kiállítás
Lohinszky Loránd tiszteletére

Lohinszky 100

Centenárium kiállítás Lohinszky Loránd tiszteletére

Kurátor: Lázok János

Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem

Stúdió Színház

2024

A kiállítás támogatói:

Bethlen Gábor Alap

Stúdium - Prospero Alapítvány

MME - Magyar Művészeti Kar

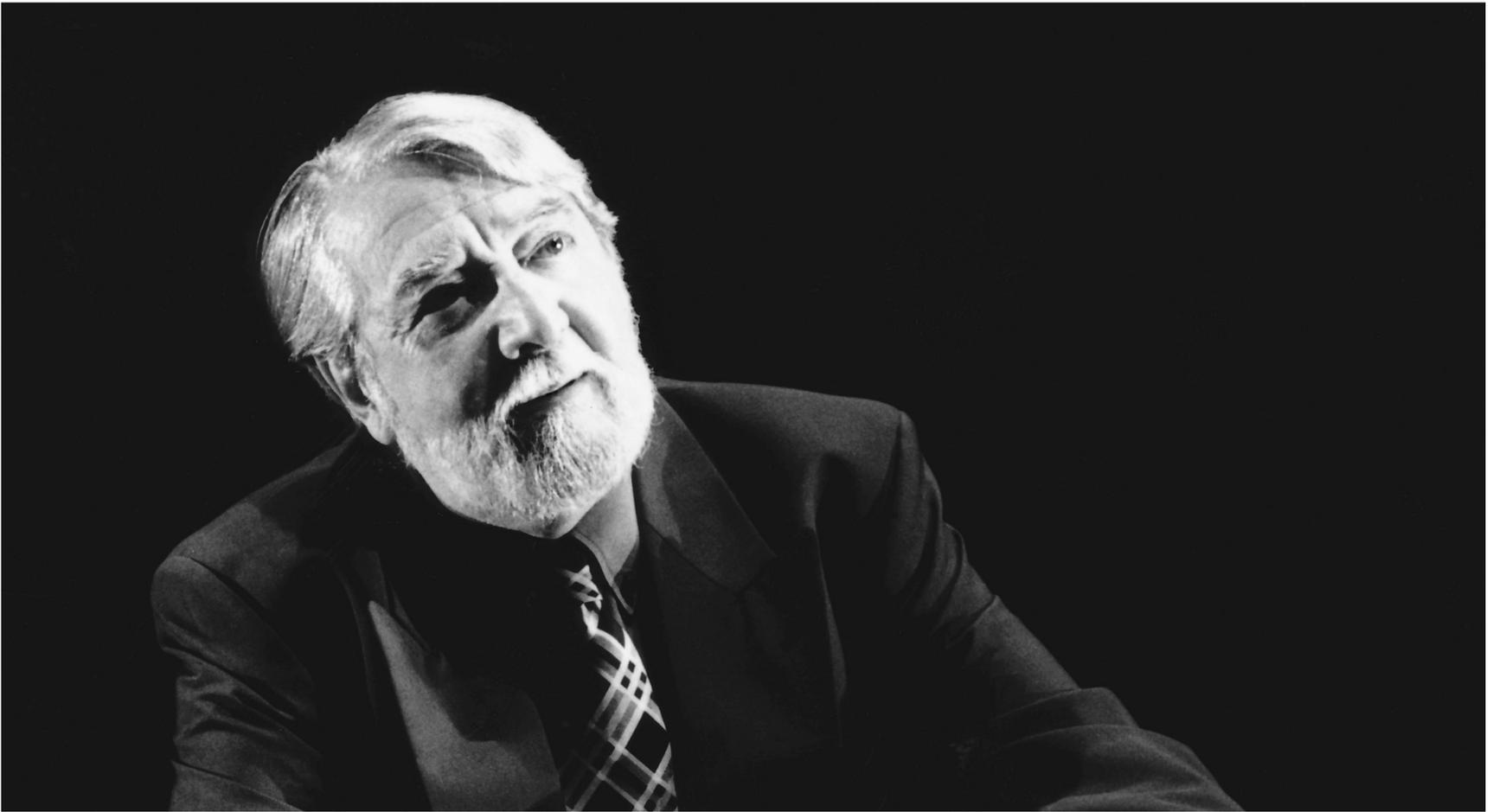
A Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata

Külön köszönet Kovács Leventének, a kiállítás képeit kísérő szövegrészek ugyanis az ő Lohinszky Loránd tanulmányából származnak. A tanulmány teljes szövege a mellékelt QR - kód segítségével érhető el.



studium
prospero





Néhány életrajzi adat

Lohinszky Loránd Kolozsváron született és nőtt fel. Az 1946-ban Kolozsváron induló felsőfokú színészképzés első évjében végzett. A legnagyobbaktól tanulhatott: Delly Ferenctől, Szabó Ernőtől, Kőműves Nagy Lajostól, Tompa Miklóstól, Senkálzsky Endrétől és másoktól. 1950-ben a marosvásárhelyi Székely Színház tagja lett, és az intézmény történetének legvirágzóbb korszakában jelentős szerepek sorát játszhatta el, a társulat vezető színészeinek sorába emelkedett. A Szentgyörgyi István Színművészeti Intézet 1954-es Marosvásárhelyre történt áttelepítésekor a tanári kar tagja lett, majd önálló osztályvezetői státuszba kerülve a hatvanas évek közepétől évfolyamok sorának meghatározó pedagógiai irányítója. Közben mind a román, mind a magyar filmgyártásban felfigyelték különleges egyéniségére, és több filmben, jelentős rendezők alkotásaiban kapott fontos szerepeket. Feleségül vette volt tanítványát, Farkas Ibolyát, akivel 2013-ban bekövetkezett haláláig nemcsak harmonikus házaspárként, hanem a művészi munkában is osztozott. Párosuk jelenléte a színház életében sokáig meghatározó jelentőségű volt. Lánya orvos lett, de a marosvásárhelyi egyetemi színpadon több szerepben is fellépett, részese volt a hetvenes évek kisugárzó hatású diákszínjátzásának. Lohinszky művészi és tanári pályájának elismertségét, rangját az élete során szerzett fontos, megtisztelő díjak sokasága tanúsítja. Közönsége szeretetét és megbecsülését leginkább egy neki ítelt cím jelzi: **Marosvásárhely díszpolgára (2003). De legnagyobb rangja a skálákon hivatalosan nem szereplő szakmai titulus, a MESTER marad.**

Az életrajzi adatok, illetve a képek ismertető szövegei nagyrészt Kovács Levente *Királyi korona és csörgősipka. Lohinszky Loránd portréja* című monografikus tanulmányának felhasználásával készültek. Lásd: *A Szentgyörgyi István Színművészeti Intézet története II.* Szerk. Lázok János – Ungvári Zrínyi Ildikó. Marosvásárhely: UartPress, 2018. 137–154. A más szerzőktől származó szövegrészek idézőjelben szerepelnek (Halász Anna, Kántor Lajos, Polgár István).

Fotók: Marx József (marosvásárhelyi előadások), Csomafáy Ferenc (*Csillag a máglyán*, Kolozsvár, 1976). A képek forrása: a marosvásárhelyi színház archívuma, a Kolozsvári Állami Magyar Színház dokumentumtára, illetve a Lohinszky-házaspár családi fotógyűjteménye. Szerkesztés: Lázok János. Fordítás: Albert Mária. Korrektúra: Mihály Emőke. Grafikai tervezés: Bartha József, Miklós Szilárd. Asszisztens: Székely Hanna.

Câteva date biografice

Loránd Lohinszky (1924 – 2013) s-a născut și a crescut la Cluj. În 1946 a absolvit în prima promoție de actorie a Institutului de Artă din Cluj. A învățat de la cei mai mari: Ferenc Delly, Ernő Szabó, Lajos Kőműves Nagy, Miklós Tompa, Endre Senkálzsky și alții. În 1950 devine membru al Teatrului Secuiesc din Târgu-Mureș, iar în cea mai prosperă perioadă a istoriei instituției a jucat o serie de roluri importante, devenind unul din actorii importanți ai companiei.

De la mutarea Institutului de Artă Teatrală Szentgyörgyi István la Târgu-Mureș în 1954, a devenit membru al corpului didactic, iar după ce a obținut statutul de conducător independent, a devenit pedagogul decisiv al unei serii de clase de actorie, începând de la mijlocul anilor șizeci. Între timp, atât producția cinematografică românească, cât și cea maghiară i-au remarcat personalitatea deosebită și a primit roluri în mai multe filme și lucrări ale unor regizori importanți.

S-a căsătorit cu fosta lui studentă, Ibolya Farkas cu care a trăit până la moartea sa din 2013 într-o căsnicie armonică, fiind în același timp parteneri în viața artistică de pe scenă. Prezența cuplului format de ei doi a avut o influență considerabilă asupra vieții teatrale. Fiica lor este medic, dar a interpretat mai multe roluri în cadrul mișcării efervescente de teatru studentesc de amatori.

Recunoașterea și rangul carierei sale de artist și profesor sunt evidențiate de numeroasele premii pe care le-a câștigat de-a lungul vieții. Dragostea și aprecierea publicului său se manifestă și în titlul de cetățean de onoare al orașului Târgu-Mureș (2003). Însă cel mai înalt rang al său rămâne titlul profesional neoficial de MAESTRU.

Textele descriptive ale datelor biografice și pozele incluse în expoziție provin în mare parte din studiul monografic al lui Levente Kovács intitulat *Coroană regală și pălărie de clovn. Portretul lui Loránd Lohinszky*. Textul integral se poate citi în *Istoriile Institutului de Teatru Szentgyörgyi István. Colecție de studii. Volumul II*. Ed. János Lázok – Ildikó Zrínyi Ungvári, Tg-Mureș, UartPress, 2018. 137–154. Autorii textelor citate în ghilimele sunt Anna Halász, Lajos Kántor și István Polgár.

Fotografiile provin din arhiva Teatrului Național din Târgu-Mureș (realizate de József Marx), din arhiva Teatrului Maghiar de Stat din Cluj (fotografia din spectacolul *Csillag a máglyán/O stea pe rug*, de Ferenc Csomafáy), respectiv din arhiva privată a soților Lohinszky. Editare text: János Lázok. Traducere: Mária Albert. Corectură: Emőke Mihály. Proiectare grafică: József Bartha, Szilárd Miklós. Asistent: Hanna Székely.



Trepljov – Sirály (A. P. Csehov). R: Delly Ferenc, Szabó Ernő,
Tompa Miklós, 1951.

„A Székely Színház 1951-es *Sirálya* volt az, amelyben a szakma először
figyelt fel a pályakezdő Lohinszkyra.” (Halász Anna)

Treplev – Pescărușul (A. P. Csehov). R: Ferenc Delly, Ernő Szabó,
Miklós Tompa, 1951.

„*Pescărușul* din 1951 de la Teatrul Secuiesc a fost primul spectacol în
care mediul profesional l-a remarcat pe Lohinszky la începutul carierei
sale.” (Anna Halász)



Görgey Artúr – Fáklyaláng (Illyés Gyula). R: Szabó Ernő, 1954.

A korabeli köztudatban Görgey egyértelműen a negyvennyolcas
forradalom áruelőjéül élt. Lohinszky árnyalt jellemrajzában
elgondolkodtató, összetett Görgey-alakítás született, szerepében
Kossuth (Kovács György) méltó ellenfeleként jelent meg a színpadon.
(A képen: Kovács György, Lohinszky Loránd)

Artúr Görgey – Făclia (Gyula Illyés). R: Ernő Szabó, 1954.

În conștiința publică a vremii, Görgey era considerat în mod clar
un trădător al revoluției din 1848. În caracterizarea nuanțată a lui
Lohinszky s-a născut o portretizare complexă și plină de gândire a lui
Görgey, care a apărut pe scenă ca un adversar demn al lui Kossuth.
(În fotografie: György Kovács, Loránd Lohinszky)



Káplán – A tanítónő (Bródy Sándor). R: Kőmíves Nagy Lajos, Tompa Miklós, 1956.

A Székely Színház emblematikus előadásában, az öt évadon át játszott Bródy Sándor-műben (A tanítónő) az általa megformált szerepben a negédes, az erkölcsökért aggódó emberben rejlő képmutatás és kéjsóvárgás egy-két igen erős gesztusban, éles hangsúlyban tört felszínre, ám elkerülte a külsőségekkel dolgozó didaktikus vastagítás csapdáját. (A képen: Lohinszky Loránd, Erdős Irma)

Capelan – Învățătoarea (Sándor Bródy). R: Lajos Kőmíves Nagy, Miklós Tompa, 1956.

Într-una dintre spectacolele emblematice ale Teatrului Secuiesc din drama lui Sándor Bródy (Învățătoarea), care a fost jucat timp de cinci stagiuni, ipocrizia și lăcomia inerente unei persoane aparent preocupate de morală au reieșit în unul sau două gesturi marcante, cu accent puternic în rolul pe care l-a realizat evitând capcanele îngroșării didactice prin mijloace externalizate. (În fotografie: Loránd Lohinszky, Irma Erdős)



Filiberto – Különös történet (Carlo Goldoni). R: Gergely Géza, 1960. **Nagy sikerű szerepében (Filiberto bácsi) az tette ellenállhatatlanul bűbájossá és mulatságossá alakítását, hogy a szájbarágás csapdáját elkerülve a darab legostobább szereplőjét úgy keltette életre, mintha a világ legokosabb emberét játszotta volna. A buta ember fanatikus hitét saját okosságában tette meg a jellemképlet fővonalának.** (A képen: Ferenczy István, Lohinszky Loránd, Szamosy Kornélia)

Filiberto – O întâmplare ciudată (Carlo Goldoni). R: Géza Gergely, 1960. **Într-unul dintre cele mai de succes roluri ale sale, ceea ce l-a făcut irezistibil de fermecător și amuzant a fost că, evitând capcana explicitării, a dat viață celui mai prost personaj al piesei de parcă l-ar fi interpretat pe cel mai deștept om din lume. Credința fanatică a omului prost în propria sa inteligență a devenit linia principală a formulei caracterului.** (În fotografie: István Ferenczy, Loránd Lohinszky, Kornélia Szamosy)



Cerchez – Újságírók (Al. Mirodan). R: Harag György, 1961.
Minden szerepében szenvedélyesen kereste a kézenfekvő, sablonos megoldásoktól, a szöveg elsődleges olvasatától eltérő megoldásokat...
Mirodan Újságírók című színművének főszerkesztő szerepében átlépte a kommunista magatartás kánonjait, laza tartással ült fel a szerkesztőségi asztalra, vidáman tréfálkozott, utasításai emberséges hangvételük miatt váltak megkerülhetlenné. Ezért a szerepéért kapta az *Érdemes művész* címet 1962-ben. (A képen: Tamás Ferenc, Tóth Tamás, Sinka Károly, Ferenczy István, Lohinszky Loránd)

Cerchez – Ziaristii (Al. Mirodan). R: György Harag, 1961.
În toate rolurile sale a căutat cu pasiune soluții diferite de cele evidente, lipsite de clișee bazate pe lectura primară a textului. În rolul de redactor-șef al piesei *Ziaristii* de Alexandru Mirodan, a depășit canoanele comportamentului comunist. Se așeza pe biroul redacției cu o postură relaxată, glumea vesel, iar instrucțiunile sale deveneau obligatorii datorită tonului lor uman. Din acest motiv, în 1962 a primit titlul de Artist Emerit pentru acest rol. (În fotografie: Ferenc Tamás, Tamás Tóth, Károly Sinka, István Ferenczy, Loránd Lohinszky)



Ványa – Ványa bácsi (A. P. Csehov). R: Tompa Miklós, 1963.
A Székely Színház korszakát záró *Ványa bácsi* címszerepe mellett a *Jubileum* című bohózatban Sipucsin bankigazgató szerepében nyújtott briliáns kabinetalakítást (R: Gergely Géza, 1960). (A képen: Kovács György, Kőszegi Margit, Varga József, Lohinszky Loránd)

Vanea – Unchiul Vanea (A. P. Cehov). R: Miklós Tompa, 1963.
Pe lângă rolul titular din *Unchiul Vanea*, spectacol care a încheiat o epocă a Teatrului Secuiesc, a realizat un extraordinar rol de caracter, cel al directorului de bancă Șipucin în comedia *Jubileu*. (R: Géza Gergely, 1960). (În fotografie: György Kovács, Margit Kőszegi, József Varga, Loránd Lohinszky)

Újító törekvések: Harag és Lohinszky

A hetvenes évek elején Lohinszky Loránd a legjelentősebb színészi támasza volt Harag György törekvéseinek az erdélyi magyar színházi nyelv megújítását célzó munkában. Szellemi frissessége és nyitottsága tette lehetővé, hogy mindig ott legyen a színpadművészetet megújító harc élvonalában. A színházi nagyrealizmus korszakának felejthetetlen alakításai után a másért, újért, a friss olvasatért küzdő Lohinszky a Harag-féle törekvések egyik tartópillére lett. Legfontosabb szerepei Harag György rendezéseiben, a Marosvásárhelyi Állami Színházban:



Darkó – Özönvíz előtt (Nagy István), 1971.

„Lohinszky Loránd Darkó szerepében gonosz és gyűlölködő, kegyetlen és szájalomra méltó tudott lenni egy személyben. Másokat megalázó és megalázott tekintetében hideg gyűlölet örvénylett” (Polgár István) (A képen: Lohinszky Loránd, Tanai Bella, Anatol Constantin)

Darkó – Înainte de potop (István Nagy), 1971.

„În rolul lui Darkó Lohinszky a reușit să fie rău și plin de ură, necruțător dar și demn de milă în același timp. Privirea sa umilitoare și umilită era un vârtej de ură rece.” (István Polgár) (În fotografie: Loránd Lohinszky, Bella Tanai, Anatol Constantin)

Eforturi de reînnoire a limbajului teatral: Harag și Lohinszky

La începutul anilor 1970, Loránd Lohinszky a fost cel mai important sprijin actoricesc al lui György Harag în reînnoirea limbajului teatral maghiar în Transilvania. Prospețimea sa intelectuală și deschiderea l-au ajutat să fie mereu în fruntea luptei pentru reînnoirea artei scenice. După rolurile sale de neuitat din epoca marelui realism teatral Lohinszky, luptând pentru abordarea diferită, pentru nou, pentru lectura proaspătă, a devenit unul dintre pilonii de suport al eforturilor lui Harag. Cele mai importante roluri ale sale în producțiile lui György Harag de la Teatrul de Stat din Târgu-Mureș:



Komoróczy – Szerelem (Barta Lajos), 1973.

Barta Lajos realista darabjából egy felkavaró, döbbenetes, szinte „szürrealista” előadás született.

Komoróczy – Iubire (Lajos Barta), 1973.

Din piesa realistă a lui Lajos Barta s-a născut un spectacol răscolitor, surprinzător, aproape „suprarealist”.



Lucifer – Az ember tragédiája (Madách Imre), 1975.

Külön fejezetet érdemel Lohinszky részvételének elemzése a Madách-mű előkészítésének hónapjai során, valamint a kialakult Lucifer-konceptió színpadi megvalósítása. A Madách-szöveg megtisztítása a mű előadás-története során rárakódott tradicionális hangsúlyoktól jórészt Lohinszky érdeme. (A képen: Bács Ferenc, Lohinszky Loránd)

Lucifer – Tragedia omului (Imre Madách), 1975.

Analiza participării lui Lohinszky în lunile de pregătire a spectacolului bazat pe opera lui Madách, precum și realizarea scenică a personajului Lucifer, merită un capitol separat. Curățarea textului de accentele tradiționale acumulate de-a-lungul istoriei scenice a tragediei este în mare măsură meritul lui Lohinszky. (În fotografie: Ferenc Bács, Loránd Lohinszky)



Prédikás – Vidám sirató egy bolyongó porszemért (Sütő András), 1977.
A Haraggal való együtt gondolkodás egyik fontos fejezete a Prédikás–
Fügedes kettős bravúros kidolgozása a *Vidám sirató egy bolyongó
porszemért* című előadásban, Tarr László főszereplői közreműködésével.
(A képen: Lohinszky Loránd, Tarr László, Szabó Duci)

Prédikás – Bocet vesel pentru un fir de praf rătăcitor (András Sütő), 1977.
Unul dintre capitolele importante din gândirea comună cu Harag
este dubla bravură a dezvoltării personajelor principale Prédikás și
Fügedes, interpretate de Lohinszky și de László Tarr. (În fotografie:
Loránd Lohinszky, László Tarr, Duci Szabó)



Kálvin / Jean Calvin – Csillag a máglyán (Sütő András). R: Harag
György, vendégszerep a Kolozsvári Állami Magyar Színházban, 1976.
„Lohinszky Kálvinja a kolozsvári Sütő–Harag ciklus igazi
telitalálata: az íróilag is a maga bonyolultságában jellemzett figura
megszállottságát és időnkénti belső kételyeit, szellemiségét és
hatalomhoz ragaszkodását feledhetetlenül jelenítette meg.”
(Kántor Lajos) (A képen: Lohinszky Loránd, Héjja Sándor)

Kálvin / Jean Calvin – O stea pe rug (András Sütő). R: György Harag,
Teatrul Maghiar de Stat Cluj, 1976.
„Kálvin al lui Lohinszky este adevăratul succes al ciclului Sütő–Harag
din Cluj: obsesia personajului și îndoielile interioare ocazionale,
spiritualitatea lui și insistența sa asupra puterii au fost înfățișate
memorabil, în spiritul complexității textului.” (Lajos Kántor)
(În fotografie: Loránd Lohinszky, Sándor Héjja)



Rezeda Kázmér és Alvinczy Eduárd – *A vörös postakocsi* (Krúdy Gyula).
R: Kincses Elemér, 1979.

A vörös postakocsi című Krúdy-előadásban nyaktörően kockázatos merészséggel – az előadás megmentése érdekében – elvállalta, hogy Rezeda Kázmér mellett Alvinczy szerepét is eljátssza: egyik jelenetből a másikba váltva-öltözve-sminkelve hajtotta végre a „halálugrás”-sal vetekedő jelenetek sorát. (A képen: Lohinszky Loránd, Tóth Tamás / Bálint Márta, Lohinszky Loránd)

Kázmér Rezeda și Eduárd Alvinczy – *Poștalionul roșu* (Gyula Krúdy).
R: Elemér Kincses, 1979.

În spectacolul bazat pe textul lui Krúdy, intitulat *Poștalionul roșu*, pentru a salva reprezentația, el s-a angajat, cu o îndrăzneală riscantă, să joace și rolul lui Alvinczy, pe lângă cel al lui Kázmér Rezeda: schimbările de la o scenă la alta, dezbrăcarea, îmbrăcarea și machiajul au însemnat bravuri de dificultatea unui salt mortal. (În fotografie: Loránd Lohinszky, Tamás Tóth / Márta Bálint, Loránd Lohinszky)



Dr. Bálint Ákos – *Irgalmas hazugság* (Székely János).
R: Kincses Elemér, 1989.

A Székely János *Irgalmas hazugságában* elhangzó, közel húszperces, ún. Spitteller-monológra, vagy a *Lila ákácban* Angelusz papa huszonöt perces bravúrára sok előadáson megteltek a színház lépcsői kucorgó hallgatókkal, akik kiszámították, mikor kerül sor az említett kivételes teljesítményekre, s a nézőtérré lopózva lesték a Mester művészetét. A *Lila ákác*-beli szerep kedvéért (R: Kovács Levente) 57 éves korában megtanult balettcipőben, spiccen piruetten a színpadon, és nőimitátorként a *Pillangókisasszony* áriáiból énekelni. (A képen: Lohinszky Loránd, Farkas Ibolya)

Dr. Ákos Bálint – *Minciuna milostivă* (János Székely).
R: Elemér Kincses, 1989.

În *Minciuna milostivă* a interpretat așa-zisul monolog-Spitteller de aproape douăzeci de minute, iar în *Salcâmul mov*, în rolul lui Angelus vorbea timp de douăzeci și cinci de minute, astfel că la multe spectacole erau studenți ghemuiți pe treptele teatrului, care calculau când aveau să se desfașoare bravurile menționate mai sus și se furișau în sală pentru a viziona arta maestrului. La vârsta de 57 de ani, pentru rolul din *Salcâmul mov* a învățat să facă piruete, în pantofi de balet, pe vârfuri și să cânte arii din *Madame Butterfly* ca imitator de femeie (R: Levente Kovács). (În fotografie: Loránd Lohinszky, Ibolya Farkas)



George – *Nem félünk a farkastól* (Edward Albee).

R: Mircea Cornișteanu, 1985 (felújítás 1994).

Színpadí pályája utolsó szakaszának alakításai közül messze kiemelkedik az Edward Albee: *Nem félünk a farkastól* című darabjában (R: Mircea Cornișteanu) játszott szerepe. Itthon és külföldön is nagy sikert aratott – élete kitartó partnerével és házastársával, Farkas Ibolyával együtt.

Az Albee-darabot színházak számára – szerzői jogi okok miatt – nem engedélyezték, így mint főiskolai vizsgaelőadás került színre a SZISZI Stúdió Színházában. Lohinszky Loránd és Farkas Ibolya mellett két egyetemi hallgató, Sebesi Karen Attila és Szász Anna / Buzogány Márta játszották a szerepeket. A főiskolások szerepét később Györffy András és Zakariás Klára / Fodor Piroska vette át az előadás felújított változatában (1994). (A képeken: Lohinszky Loránd, Farkas Ibolya, Bölöni Zakariás Klára)

George – *Who Is Affraid of Virginia Woolf?* (Edward Albee).

R: Mircea Cornișteanu, 1985 (repriz 1994).

Dintre rolurile din ultima etapă a carierei sale scenice, cel interpretat alături de partenera sa de o viață și soția, Ibolya Farkas, în piesa lui Edward Albee, în spectacolul regizat de Mircea Cornișteanu a fost un mare succes atât în țară, cât și în străinătate.

Piesa lui Albee nu a fost autorizată pentru teatre din motive de drepturi de autor, așa că a fost montată ca spectacol de examen la Teatrul Studio. Pe lângă Loránd Lohinszky și Ibolya Farkas, au jucat studenții Karen Attila Sebesi și Anna Szász, respectiv Márta Buzogány. Rolurile studenților au fost preluate ulterior de András Györffy și Klára Bölöni Zakariás, respectiv Piroska Fodor în versiunea reinnoită a spectacolului (1994). (În fotografii: Loránd Lohinszky, Ibolya Farkas, Klára Bölöni Zakariás)

A hetvenes években bontakozott ki filmszínészi pályája. Bukarestben és Budapesten egyaránt szívesen hívták a kamerák elé. Az ismert okok miatt sajnos nem minden magyarországi filmjében láthattuk, ám az igen jó kritikai visszhangot tekintve a *Nincsen idő* (1973), *Apám néhány boldog éve* (1974) és a *Holnap lesz fácán* (1977) is fontos állomása művészetének.



István – *Holnap lesz fácán*. R: Sára Sándor, 1974.

István – *Măine va fi fazan*. R: Sándor Sára, 1974.

Magyar filmekben játszott szerepei:

- Udvardi** – *Nincsen idő*. R: Kósa Ferenc, 1972.
- Bauar, az apa** – *Álmodó ifjúság*. R: Rózsa János, 1973.
- István** – *Holnap lesz fácán*. R: Sára Sándor, 1974.
- Török János** – *Apám néhány boldog éve*. R: Simó Sándor, 1977.
- Orvosprofesszor** – *Naplemente délben*. R: Hintsch György, 1979.
- Blau** – *Vörös vurstli*. R: Molnár György, 1990.
- Ferapont** – *Három nővér*. R: Lukács Andor, 1991.
- Dr. Raabe** – *Köd*. R: Deák Krisztina, 1993.
- Dr. Ákos** – *Csendélet*. R: Gárdos Péter, 1993.
- Polgármester** – *A nagy fejedelem*. R: Soós Mária, 1993.
- Páter gvárdián** – *Ábel a rengetegben*. R: Mihályfi Sándor, 1993.
- Ismeretlen** – *Retúr*. R: Palásthy György, 1997.

Román filmekben játszott szerepei:

- Patkós** – *Egy kis történet*. R: Gheorghe Turcu, 1957.
- Gubernátor** – *Pintea Viteazul*. R: Mircea Moldovan, 1976.
- Bíboros** – *Hárompecsétés buzogány*. R: Constantin Vaeni, 1977.
- Klapka** – *Máglya és láng*. R: Adrian Petringenaru, 1980.

Cariera sa de actor de film s-a dezvoltat în anii șaptezeci. A fost invitat să apară în fața camerelor de filmat atât la București, cât și la Budapesta. Din păcate, din motivele cunoscute, nu l-am putut vedea în mai multe filme maghiare, dar au avut un ecou critic pozitiv filmele *Nincsen idő*/ *Nu este timp* (1973), *Apám néhány boldog éve*/ *Câțiva ani fericiți ai tatei* (1974) și *Holnap lesz fácán*/ *Măine va fi fazan* (1977), care sunt repere importante în arta sa.



Török János – *Apám néhány boldog éve*. R: Simó Sándor, 1977.

János Török – *Câțiva ani fericiți ai tatei*. R: Sándor Simó, 1977.



Polgármester – *A nagy fejedelem*. R: Soós Mária, 1993.

Primar – *Marele voievod*. R: Mária Soós, 1993.

Rolurile sale în filme maghiare:

- Udvardi** – *Nu este timp*. R: Ferenc Kósa, 1972.
- Bauar, tatăl** – *Tinerete visătoare*. R: János Rózsa, 1973.
- István** – *Măine va fi fazan*. R: Sándor Sára, 1974.
- Török János** – *Câțiva ani fericiți ai tatei*. R: Sándor Simó, 1977.
- Profesor doctor** – *Apus la prânz*. R: György Hintsch, 1979.
- Blau** – *Bâlciul roșu*. R: György Molnár, 1990.
- Ferapont** – *Trei surori*. R: Andor Lukács, 1991.
- Dr. Raabe** – *Ceață*. R: Krisztina Deák, 1993.
- Dr. Ákos** – *Natură moartă*. R: Péter Gárdos, 1993.
- Primar** – *Marele voievod*. R: Mária Soós, 1993.
- Páter gvárdián** – *Ábel în pădure*. R: Sándor Mihályfi, 1993.
- Necunoscut** – *Retur*. R: György Palásthy, 1997.

Roluri în filme românești:

- Patkós** – *O mică întâmplare*. R: Gheorghe Turcu, 1957.
- Guvernator** – *Pintea Viteazul*. R: Mircea Moldovan, 1976.
- Cardinal** – *Buzduganul cu trei peceti*. R: Constantin Vaeni, 1977.
- Klapka** – *Rug și flacăra*. R: Adrian Petringenaru, 1980.

Lohinszky 100

Rezeda Kázmér / Alvinczy Eduárd – A vörös postakocsi (Krúdy Gyula). R: Kincses Elemér, 1979.

Kázmér Rezeda / Eduárd Alvinczy – Postaijonut rosu (Gyula Krúdy). R: Elemér Kincses, 1979.



Lohinszky 100

Artúr Görgey – (Gyula Illyés), R: Szabó Ernő, 1954.

Görgey Artúr – Fáklyaláng (Illyés Gyula), R: Szabó Ernő, 1954.



Lohinszky 100

Şaguna András (Horváth Ágoston). R: Szabó Ernő, 1955.

Andrei Şaguna (Ágoston Horváth). R: Ernő Szabó, 1955.

Lohinszky 100

Újlaki Bálint – *Budai Nagy Antal* (Kós Károly). R: Tompa Miklós, 1957.

Bálint Újlaki – *Nagy Antal Budai* (Károly Kós). R: Miklós Tompa, 1957.

Lohinszky 100

Tudós – Csongor és Tünde (Vörösmarty Mihály). R: Gergely Géza, Hunyadi András, 1957.

Savantul – Csongor și Tünde (Mihály Vörösmarty). R: Géza Gergely, András Hunyadi, 1957.

Lohinszky 100

Tranio – A mátkrancos hölgy (W. Shakespeare). Kőműves Nagy Lajos, 1959.

Tranio – Imbólánzireá scorpíe (W. Shakespeare). Kőműves Nagy Lajos, 1959.

Lohinszky 100

De Guiche gróf – Cyrano de Bergerac (Edmond Rostand). R. Kórmives Nagy Lajos, Tompa Miklós, 1960.

Groful De Guiche – Cyrano de Bergerac (Edmond Rostand). R: Nagy Lajos Kórmives, Miklós Tompa, 1960.

Lohinszky 100

Keeney – Hosszú az út hazáig (Eugen O' Neill). R: Gergely Géza, 1964.

Keeney – F. Lung drumul spre casa (Eugene O'Neill). R: Géza Gergely, 1964.

Lohinszky 100



Órnagy – Tóték (Örkény István). R: Kovács György, 1968.

Maiorul – Familia Tót (István Örkény). R: György Kovács, 1968.

Lohinszky 100

Lear – Lear király (W. Shakespeare), R. Kincses Elemér, 1980.

Lear – Regele Lear – (W. Shakespeare), P. Elemer Kincses, 1980.

Lohinszky 100

Expoziție centenară în onoarea lui Lohinszky Loránd

Curator: Lázok János

Universitatea de Arte din Târgu Mureș

Teatrul Studio

2024

Susținătorii expoziției:

Fondul Bethlen Gábor

Fundația Studium - Prospero

UAT - Facultatea de Arte în Limba Maghiară

Compania Tompa Miklós a Teatrului Național din Târgu Mureș

Lohinszky 100

Expoziție centenară în onoarea
Maestrului Loránd Lohinszky